

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf.II.30.198/2018/4. szám

A Debreceni Ítéltábla a Sipos & Moskovits Ügyvédi Iroda (cím, ügyintéző: dr. Sipos Attila ügyvéd) által képviselt felperes neve **t-i** (cím) lakos felperesnek a dr. Hajzer Gabriella ügyvéd (cím) által képviselt alperes neve (cím) alperes ellen határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Nyíregyházi Törvényszék 2.G.15-17-040.115/13/II. számú ítélete ellen az alperes által 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, s a keresetet elutasítja.

Mellőzi az alperes kötelezését perköltség megfizetésére, és kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 8 100 (nyolcezer-egyszáz) forint általános forgalmi adót tartalmazó 86 100 (nyolcvanhatezer-egyszáz) forint együttes első - és másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

Az alperes a Nyíregyházi Törvényszék által 15-02-000xxxx szám alatt nyilvántartott civil szervezet, melynek a felperes több, mint négy évtizeden keresztül tagja, 2017. eleji lemondásáig elnöke volt.

A vadásztársaság gazdálkodásának alapjául szolgáló 20 éves időszakra tervezett és jóváhagyott üzemi terv 2017. elején lejárt. Az új üzemi terv előkészítése érdekében a felperes a vadásztársaság elnökeként a vadásztársaság által használt vadászterületen lévő ingatlanok tulajdoni viszonyainak időközben bekövetkezett változásai tisztázása végett megbízást adott **O. E.-nek** a működési területén lévő ingatlanok földkönyvének, tulajdoni lapjának beszerzésére, és kérte, hogy a tulajdonosok képviseletük ellátására, az ő nevére meghatalmazásokat adjanak. A megbízott a feladatot teljesítette, költségeit a felperes a vadásztársaság vagyonából térítette meg.

A **T-i Földtulajdonosi Közösség** 2016. december 16-án ülést tartott, amelyen tárgyaltak egyebek mellett, a **15-....50-111.** kódszámú földterület - mely az alperes haszonbérleti joga folytán az alperes által használt terület - jövőbeli sorsáról. Azzal a kérdéssel kapcsolatban, hogy „az alperes előhaszonbérleti joga kizárásra kerüljön-e” a felperes tartózkodott, majd arra a kérdésre, hogy mely vadásztársasággal kössön haszonbérleti szerződést a földtulajdonosi közösség a 2017. március 1. napjával kezdődő üzemtervi időszakra, a felperes a Nyíregyházi Törvényszék által 2016. nyarán nyilvántartásba vett **T-i Földtulajdonosok Vadásztársaságára** szavazott, melynek egyébként tagja volt.

Ezt követően a felperes és az alperes vezető tisztségviselői az alperesben betöltött tisztségükről lemondtak.

Az alperesnél 2017. január 21-én tartott közgyűlésen került sor az új vezető tisztségviselők megválasztására. A régi és az új vezetés között az iratok átadása 2017. január 30-án történt meg.

2017. március 20-án az alperes újonnan megválasztott elnöke a felperessel szemben fegyelmi eljárás lefolytatását kezdeményezte az alperes fegyelmi bizottságánál arra hivatkozással, hogy „alapos gyanú merült fel arra vonatkozóan, hogy felperes.... tevékenyen közreműködött abban, hogy a vadásztársaságunk előhaszonbérleti joga a **15-....50-111.** kódszámú területen megvonásra kerüljön, illetve tevékenyen közreműködött abban, hogy szavazatával más vadásztársaságot támogatott a **15-....50-111.** kódszámú területen a vadászati jog 20 évre történő haszonbérbe adása kapcsán.

A Nyíregyházi Törvényszékről beszerzett okiratok alapján tény, hogy vadásztársunk ...a **T-i Földtulajdonosok Vadásztársasága** társadalmi szervezetben tagságot, illetve elnöki tisztséget is vállalt."

Egyebekben az eljárás alá vont - mindennemű felhatalmazás nélkül - 2017. január 12. napján részt vett a **T-i Földtulajdonosok Vadásztársasága** közgyűlésén, ahol megtárgyalásra került az alperes vagyoni helyzete, annak felosztási lehetősége. Az eljárás alá vont személy mind az alperes, mind **T-i Földtulajdonosok Vadásztársaságának** elnöke volt.

„Vadásztársunk fenti cselekménye a fegyelmi szabályzat 3. § (1) bekezdés f) pontja, valamint a 3. § (1) bekezdés g) pontjaiba ütközik tekintettel arra, hogy a 2017. március 1.-2037. február 28. napjáig szóló vadászati haszonbérleti jog vagyoni értékű jognak minősül, illetve felhatalmazás nélkül, jogosulatlanul tárgyalt, illetve terjesztett elő más vadásztársaság közgyűlésén vadásztársaságunk vagyoni helyzetével kapcsolatos kérdéseket".

A fegyelmi eljárás során a fegyelmi bizottság 2017. május 8-án ülést tartott, ahol meghallgatták, mások mellett, a felperest is.

A fegyelmi bizottság 5/2017. (VI.8.) határozatával a felperessel szemben a fegyelmi szabályzat 4. § (1) bekezdés e) pontja alapján fegyelmi büntetésként a vadászati jog 2 évre történő felfüggesztése büntetést szabta ki.

A határozattal szemben mind a fegyelmi eljárást kezdeményező elnök, mind a felperes fellebbezést terjesztett elő.

Az alperes közgyűlése 2017. szeptember 2-án meghozott IV-13/2017.09.02. számú határozatával a fegyelmi bizottság határozatát hatályon kívül helyezte, és a fegyelmi bizottságot új eljárás lefolytatására, és újabb határozat meghozatalára kötelezte. A határozatban kimondta, hogy hatályon kívül helyezés indoka az elsőfokú eljárás során történt eljárási szabályok megsértése. Utasította a fegyelmi bizottságot, hogy az új eljárás során a fegyelmi eljárásra irányadó határidőket tartsa be, s a jegyzőkönyvet az eljárás alá vont személlyel írassa alá.

A fegyelmi bizottság 2017. november 7-én határozatot hozott, mellyel a fegyelmi eljárást felfüggesztette a jelen per jogerős befejezéséig.

Időközben 2017. május 16-án a vadásztársaság elnöke fegyelmi eljárás megindítását kezdeményezte a felperessel szemben a fegyelmi bizottságnál arra tekintettel, hogy „alaposan feltételezhető, hogy vadásztársunk a vadásztársaságunknál betöltött társadalmi megbízatása ellenére a választással

elnyert megbízásával, tisztségével visszaélt, jogait rosszhiszeműen gyakorolta, így például **O. E.-rel** kötött megbízási szerződés alapján készített meghatalmazásokat, a vadásztársaság költségére beszerzett tulajdoni lapokat, földkönyveket nem a vadásztársaság érdekében használta fel. Vadásztársunk cselekménye a fegyelmi szabályzat 3. § (1) bekezdés c) és f) pontjába ütközik".

2017. június 16-án a fegyelmi bizottság az eljárás befejezésének határidejét 30 nappal meghosszabbította.

A fegyelmi bizottság 1/2017. (VII.14.) Fb. számú határozatával, a felperessel szemben „saját vadászterületen dámszarvas, őz, trófeás vad kilövésétől eltiltás két évre" fegyelmi büntetést szabott ki.

A határozattal szemben a vadásztársaság elnöke fellebbezést terjesztett elő a kiszabott büntetés súlyosbítása érdekében.

A vadásztársaság 2017. szeptember 2-i közgyűlésén hozott IV-8/2017.09.02. számú határozatával a felperessel szemben kiszabott fegyelmi büntetést „kizárás" fegyelmi büntetésre súlyosbította.

Az alperes 2008. március 29. óta hatályos fegyelmi szabályzata II. fejezet 3. §-a sorolja fel a)-g) pontok között a fegyelmi vétségeket. A c) pont értelmében fegyelmi vétséget követ el az a vadász, aki választással elnyert megbízásával, tisztségével visszaél, jogait rosszhiszeműen gyakorolja. Az f) pont úgy szól, hogy fegyelmi vétséget követ el az a vadász, aki a vadásztársaság gazdálkodásával kapcsolatos visszaélést követ el.

A 4. § (1) bekezdése a)-f) pontok között nevesíti a kiszabható fegyelmi büntetéseket.

A IV. fejezet a fegyelmi eljárás szabályait részletezi.

A 11. § (1) bekezdése kimondja, hogy fegyelmi eljárást bárki kezdeményezhet, elrendelni azonban csak megalapozott gyanú alapján szabad. A (2) bekezdés szerint a fegyelmi eljárást a vadásztársaságnál a vadásztársaság elnöke rendeli el, az elrendelő iratban meg kell jelölni azokat a tényeket és körülményeket, amelyek a fegyelmi vétség elkövetésének alapos gyanúját alátámasztják.

A 16. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy az elsőfokú eljárást az elrendeléstől számított 30 napon belül be kell fejezni. E határidő rendkívül indokolt esetben további 30 nappal meghosszabbítható.

A 17. § (1) bekezdése kimondja, hogy ha a fegyelmi eljárás eredményeként a fegyelemsértés nem bizonyosodott be, az eljárást „bizonyítékok hiányában", ha az eljárás alá vont fegyelmi vétséget nem követett el „fegyelmi vétség hiányában"... meg kell szüntetni. A 17. § (2) bekezdése úgy szól, hogy ha az eljárás során a fegyelmi vétségnek a fegyelmi eljárás alá vont személy által történt elkövetése egyértelműen bebizonyosodott, az eljáró fegyelmi bizottság határozatot hoz, amelyben a 4. §-ban meghatározott büntetések valamelyikével sújtja az elkövetőt.

A fegyelmi szabályzat a 22-28. §-ok között szabályozza a fellebbezési eljárást. A 26. § (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy, ha az elsőfokú eljárás során jelentős eljárási szabályszegés történt, továbbá, ha további nagy terjedelmű bizonyítás vagy az eljárás megismétlése mutatkozik szükségesnek, a közgyűlés az elsőfokú határozatot hatályon kívül helyezheti, és a fegyelmi bizottságot új eljárásra utasíthatja.

A felperes keresetében kérte az alperes közgyűlése 2017. szeptember 2-án meghozott IV-08/2017.09.02. és IV-13/2017.09.02. számú közgyűlési határozatainak az elsőfokú fegyelmi szerv 1/2017. (VII.14.) és 5/2017. (VI.8.) számú határozataira kiterjedő hatállyal történő „megsemmisítését”, és az alperes költségben való marasztalását.

Álláspontja szerint az 1/2017. számon folyt fegyelmi eljárás - melyet a vadásztársaság elnöke 2017. május 16-án rendelt el - ténybelileg ugyanazon cselekmények miatt indult vele szemben, mint a 2017. március 20-án elrendelt fegyelmi eljárás, márpedig két eljárás párhuzamosan nem folyhat egy személlyel szemben. A május 16-án elrendelt fegyelmi eljárást 30 nap alatt nem fejezték be, ez súlyos eljárásjogi hiba, figyelemmel arra is, hogy az eljárás befejezésének határidejét csak 30 nap után, június 16-án hosszabbította meg a fegyelmi bizottság. Szabályszerű eljárás esetén csupán a 30 napon belül beszerezett bizonyítékokat vehette volna figyelembe az elsőfokú fegyelmi szerv, s az alapján az eljárás megszüntetéséről kellett volna döntenie. A másodfokú fegyelmi eljárásban ugyancsak eljárási szabályokat sértett a vadásztársaság, mert az elnök fegyelmi bizottsági határozattal szembeni fellebbezését részére nem kézbesítette.

A 2017. március 20-án elrendelt fegyelmi eljárással kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a fegyelmi eljárás során terhére rótt cselekmények közül valótlanul gyanúsították meg azzal, hogy a **T-i Földtulajdonosok Közgyűlésén** arra szavazott, hogy az alperes előhaszonbérleti jogát megvonják, mert e kérdésről való szavazáskor valójában tartózkodott, míg a **T-i Földtulajdonosok Vadásztársasága** közgyűlésén az alperes vagyonának felosztásáról nem tárgyaltak. Nem vitatta, hogy a **T-i Földtulajdonosok Vadásztársaságának** elnöke is, ám a 2016. december 16-i földtulajdonosi közgyűlésen nem ilyen minőségben szavazott arra, hogy a közösség ne az alperessel, hanem a **T-i Földtulajdonosok Vadásztársaságával** kössön haszonbérleti szerződést 2017. március 1-től kezdődően. Hivatkozott arra, hogy az alperes a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) alapján működő szervezet, még nem tért át a 2013. évi V. törvény (új Ptk.) szabályainak alkalmazására, ezért vele szemben összeférhetlenség miatt fegyelmi büntetés nem szabható ki.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását, és a felperes költségben való marasztalását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a közgyűlés IV-08/2017.09.02. számú határozatát a fegyelmi bizottság 1/2017. számú határozatára kiterjedő hatállyal „hatályon kívül helyezte, és az eljárást megszüntette fegyelmi vétség hiányában”. Az 5/2017. (VI.8.) számú fegyelmi bizottsági és a IV-13/2017.09.02. közgyűlési határozat „alapján hatályon kívül helyezett, és a fegyelmi bizottság előtt felfüggesztett eljárásról megállapította, hogy törvénysértő, és az érdemi határozat meghozatalát követően bírálható el a vétkes kötelezettségszegés”. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 36 000 forint kereseti illetékből és 110 000 + 27 % általános forgalmi adó munkadíjból álló perköltséget.

A határozata indokolásában kifejtette, hogy az új Ptk. 3:35. §-a az érdemi határozat felülvizsgálatára ad lehetőséget, ezért a 2017. március 20-án elrendelt fegyelmi ügyben hozott határozat, a felfüggesztésre figyelemmel, csak eljárási kérdésben volt vizsgálható, míg a 2017. május 16-án elrendelt fegyelmi eljárás teljes körűen.

A későbbiekben felfüggesztett fegyelmi eljárással összefüggésben kiemelte, hogy a fegyelmi szabályzat nem ad lehetőséget a fegyelmi eljárás felfüggesztésére, ilyen szabályt az nem tartalmaz. Megállapította ugyanakkor, hogy a fegyelmi határozatot hatályon kívül helyező közgyűlési

határozat megállapításával szemben nem történt olyan eljárási szabályszegés, mely a hatályon kívül helyezést, és az új eljárást elrendelő döntés meghozatalát megalapozta volna. Ezen fegyelmi eljárás során nem született érdemi közgyűlési határozat, így az eljárási hibáktól függetlenül vagy azokkal együtt sem találta perben megtámadhatónak a közgyűlés határozatát. Helytállónak ítélte a felperes ezzel kapcsolatban kifejtett álláspontját, mely szerint a két fegyelmi eljárás ugyanarról a cselekményről szól, ám a felperes terhére rótt magatartások egyike sem valósít meg fegyelmi vétséget, a földtulajdonosként nyilvánított, önálló véleménye nem minősülhet fegyelmi vétségnek. Utalt a fegyelmi szabályzat 16. §-ára, melynek értelmében az eljárás határidejének szabályszerű meghosszabbítása esetén is 60 napon belül be kell azt fejezni, ám a közgyűlési döntéssel, az eljárás felfüggesztésével ez a határidő, a fegyelmi szabályzatba ütköző módon, meghosszabbodik. Az eljárás korábbi szakában történt határidő mulasztás a felfüggesztett eljárás folytatása során sem orvosolható, a felfüggesztés törvénysértő, mert „a perben hozott döntéstől nem tehető függővé egy másik ügy elbírálása”.

A 2017. május 16-án elrendelt fegyelmi eljárással kapcsolatban rámutatott, hogy a fegyelmi eljárás elrendeléséhez konkrétan meg kellett volna jelölni, hogy az eljárás alá vont személy milyen fegyelmi vétséget és mikor követett el. Ilyet, megítélése szerint, a fegyelmi eljárást kezdeményező irat nem tartalmazott. Az „általánosságban megfogalmazott tisztséggel való visszaélés, rosszhiszeműség, kettős tagság a bíróság álláspontja szerint fegyelmi vétséget nem valósít meg, az ilyen okból, módon elrendelt fegyelmi eljárás nem alapos”. Mivel a felperes fegyelmi vétséget nem követett el, az eljárást a fegyelmi szabályzat 17. §-a értelmében meg kellett szüntetni.

A felperes pernyertességére tekintettel a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a pervesztes alperest kötelezte a felperes részére perköltség megfizetésére. Perköltségként a felperes által lerótt kereseti illeték 36 000 forintos összegét, illetve a felperes képviselőjének, a felperessel kötött megbízási szerződés alapján felszámítható, 110 000 forintos munkadíját, s annak 27 %-os mértékű általános forgalmi adó vonzatát számolta el.

Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen kérte annak megváltoztatását, és a kereset elutasítását, másodlagosan indítványozta az ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság utasítását újabb eljárás lefolytatására, s újabb határozat hozatalára. Érvelése szerint a törvényszék tévesen állapította meg a tényállást, és ebből téves jogi következtetéseket vont le. Hangsúlyozta, hogy az ítélet azon megállapítása, hogy általánosságban megfogalmazott tisztséggel visszaélés, rosszhiszeműség, kettős tagság fegyelmi vétséget nem valósíthat meg, ellentétes az új Ptk. 3:66. § (2) bekezdésében írtakkal, mely szerint a tag nem veszélyeztetheti az egyesület céljának megvalósítását és az egyesületi tevékenységet. A felperes nem csupán tagja az alperesnek, hanem annak elnöke is volt. Ilyen minőségben eljárva 2016. december 16-án a **T-i Földtulajdonosok Közgyűlésén** - amelyen történteket a peres felek egyezően adták elő - nem az alperesre szavazott annak a kérdésnek feltevése után, hogy melyik vadásztársasággal kössenek haszonbérleti szerződést a földtulajdonosok. E magatartásra figyelemmel „jogsértő” az elsőfokú bíróság azon ítéletben kifejtett álláspontja, mely szerint „a felperes a rendes gazdálkodás szerint járt el az elkövetkező üzemi terv előkészítésénél, rosszhiszemű joggyakorlása nem bizonyított, a tulajdonosi érdek és közösségi érdek ütközésekor természetes, hogy személyes, tulajdonosi érdekeinek megfelelően járt el”. A bíróság ugyanis figyelmen kívül hagyta, hogy a felperes nem földtulajdonosként, hanem az alperes elnökeként vett részt a december 16-i gyűlésen. Hangsúlyozta, hogy nem menti a felperes eljárását az, hogy utóbb a vadásztársaság felhívására a megbízottjának díját, a tulajdoni lapok, földkönyvek ellenértékét megfizette. Megítélése szerint a felperesnek korábban kellett volna lemondania az alperesnél betöltött elnöki

tisztjéről. Utalt a Debreceni Ítéltábla, illetve a Legfelsőbb Bíróság egy-egy eseti döntésére, hangsúlyozva, hogy a felperessel szemben hozott határozatok nem törvénysértőek.

A felperes ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását, és az alperes költségben való marasztalását kérte. Álláspontja szerint a törvényszék helyesen állapította meg a tényállást, abban csak egy következetes elírás fedezhető fel, nevezetesen, hogy keverte az „első”, illetve a „második” fegyelmi eljárásokat. Rámutatott, hogy a keresetlevelében az eljárások során elkövetett súlyos eljárási hibákra hivatkozva kérte a határozatok hatályon kívül helyezését, az alperes ezekről fellebbezésében említést sem tett. Hangsúlyozta, hogy a fegyelmi eljárásokat elrendelő irat nem konkretizálta a terhére rótt fegyelmi vétséget. A fegyelmi határozatok sem tartalmaznak részletes tényállást egyik esetben sem. Megítélése szerint nem vitás, hogy az eljárási határidőket az alperes nem tartotta be, ebből következően pedig csak a határidőn belül beszerzett bizonyítékokat lehetett volna figyelembe venni a határozat meghozatalakor, ilyen bizonyítékokat azonban határidőn belül a fegyelmi szervek nem szereztek be.

Az ítéltábla a fellebbezést az alábbiak szerint találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság helytállóan hangsúlyozta ítéletében, hogy az új Ptk. 3:35. §-a alapján az egyesület tagja a szervezet valamely szervének érdemi határozatával szemben fordulhat bírósághoz, és kérheti annak hatályon kívül helyezését. A vadásztársaság elnöke által 2017. március 20-án elrendelt fegyelmi eljárás során a másodfokú fegyelmi szerv, a vadásztársaság közgyűlése által hozott IV-13/2017.09.02. számú határozat azonban nem érdemi határozat, azzal ugyanis a közgyűlés hatályon kívül helyezte a fegyelmi bizottság elsőfokú határozatát, és a fegyelmi bizottságot új eljárás lefolytatására és újabb határozat meghozatalára kötelezte. Mivel ez a határozat nem vitásan nem az ügy érdemében hozott határozat, annak bírósági felülvizsgálata, hatályon kívül helyezése iránt a szervezet tagja pert nem indíthat. Emiatt pedig - szemben a törvényszék álláspontjával - a határozatok eljárási jogi szempontból sem vizsgálhatók.

Ezen fegyelmi eljárással kapcsolatban tehát az elsőfokú bíróság akkor járt volna el helyesen, ha a keresetet a fent írtakra tekintettel utasította volna el.

Megjegyzi az ítéltábla, hogy egyetért a törvényszék azon álláspontjával, mely szerint az e fegyelmi eljárásban a felperes terhére rótt cselekmények vizsgálatára csak az esetleges, majdani érdemi határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perben kerülhet sor, s annak során vizsgálhatja a bíróság a lehetséges eljárási szabálysértéseket is. Hangsúlyozza az ítéltábla, hogy a civil szervezet valamely szerve határozatának hatályon kívül helyezése iránt indított perben a bíróság által vizsgálható események sora a támadott határozatok meghozatalával befejeződik, a határozatok megszületését követően történt események - így adott esetben az eljárás felfüggesztéséről szóló határozat törvényes vagy törvénytelen voltának megítélése - értékelésére, vizsgálatára nem kerülhet sor, a bíróság feladata ugyanis a keresettel támadott határozat törvényességének megítélése.

A 2017. május 16-án elrendelt fegyelmi eljárás kapcsán az ítéltábla hangsúlyozza, hogy az előzőekben részletesen idézett, a fegyelmi eljárások elrendeléséről szóló elnöki iratban foglaltak alapján nem vitás, hogy a fegyelmi eljárás elrendelésére jogosult elnök nem ugyanazon cselekmények miatt rendelt el két fegyelmi eljárást a felperessel szemben.

Kétségtelen, hogy az eljárás során történtek eljárási szabálysértések. Az alperes belső szabályzata nem tartalmaz arról rendelkezést, hogy az eljárás meghosszabbításáról mikor kell határozni, ám a fegyelmi eljárást a fegyelmi bizottság nem fejezte be az elrendelésétől számított 30 napon belül, s az

eljárási határidő meghosszabbításának jogával is csak egy nappal a 30 napos határidő letelte után élt. Nem vitás, hogy a felperes nem kapta kézhez a fegyelmi bizottság határozatával szemben benyújtott elnöki fellebbezést. Ezen eljárási szabálysértések azonban az ítéltábla megítélése szerint nem olyan súlyúak, melyek a felperes jogait korlátozták, vagy azok gyakorlását kizárták volna. A bírói gyakorlat értelmében csak a súlyos eljárási szabálysértés elkövetése indokolja a civil szervezet valamely szerve határozatának hatályon kívül helyezését. Az adott esetben azonban az eljárási határidő meghosszabbításáról annak letelte után egy nappal határozott a fegyelmi bizottság, míg a vadásztársaság elnöke fellebbezését a szeptember 2-i közgyűlésen - melyen a felperest jogi képviselő képviselte, aki azonban a fegyelmi ügyek tárgyalása előtt eltávozott - a fegyelmi bizottság ismertette.

Az ítéltábla nem osztja a felperes álláspontját, mert megítélése szerint a fegyelmi eljárást elrendelő irat kellő konkrétsággal fogalmazza meg a felperessel szemben felmerült alapos gyanú mibenlétét, mely a fegyelmi eljárást elrendelő elnök álláspontja szerint megvalósítja a fegyelmi szabályzat 3. § (1) bekezdés c) és f) pontjában írt fegyelmi vétséget. Kétségtelen, hogy a fegyelmi szabályzat 3. § (1) bekezdés c) pontja - fegyelmi vétséget követ el az a vadász, aki választással elnyert megbízatásával, tisztségével visszaél, jogait rosszhiszeműen gyakorolja - nem részletezi egyértelműen azokat a magatartásokat, melyeket e meghatározás alatt ért. Az alperes és annak szervei azonban jogosultak e fegyelmi szabályzatbeli rendelkezést tartalommal kitölteni.

Mind az első, mind a másodfokú fegyelmi határozat a felperes kizárásáról szóló döntést megfelelően megindokolta, az indok valós volt, a felperes maga is elismerte, hogy a Földtulajdonosi Közgyűlésen 2016. december 16-án arra szavazott, hogy a közösség ne az alperessel, hanem a **T-i Földtulajdonosok Vadásztársaságával** kössön haszonbérleti szerződést.

Tévesnek ítéli az ítéltábla azt a törvényszéki megállapítást, hogy a felperes magánszemélyként szavazott e közgyűlésen. Nem csupán saját személyében adott le szavazatot a felperes, hanem a meghatalmazások alapján több, olyan személy képviselőként is, akinek tulajdonában lévő földterület a kérdéses vadászterülethez tartozott. E magatartás értékelésére az alperes fegyelmi szervei jogosultak voltak, s azt a határozatokból kitűnően fegyelmi vétséget megvalósítónak értékelték. A bíróság az autonóm szervezet döntését nem mérlegelheti felül, nem minősítheti. A kizárási ok valósága és a fegyelmi szabályzattal való összhangja esetén a döntés hatályon kívül helyezésére nincsen mód.

Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és a keresetet elutasította.

Az immár pervesztessé vált felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes részére perköltség fizetésére. E címen az ítéltábla az alperes által lerótt fellebbezési illeték 48 000 forintos összegét, valamint képviselőjének a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése, 4/A. § (1) bekezdése alapján megállapított összegű munkadíját számolta el.

Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján bírálta el tárgyaláson kívül.

Debrecen, 2018. szeptember 11.

Dr. Csiki Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Gárdosi Judit s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

-kiadó-